

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1999/2022
14.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Ђурић, адвокат из ..., против туженог „ИКАРБУС“ ад Београд-Земун, чији је пуномоћник Александар Тодоровић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3228/20 од 04.12.2020. године, у седници већа одржаној 14.09.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3228/20 од 04.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 696/15 од 05.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог од 03.06.2015. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 21.12.2006. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да га врат на рад. Ставом трећим изреке, Трећи основни суд у Београду се огласио апсолутно ненадлежним и одбачена је тужба у делу тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоца распореди на послове који одговарају његовој стручној спреми и радним способностима. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ трошкова парничног поступка за период од доношења пресуде до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3228/20 од 04.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, четвртим и петом изреке. Ставом

другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Супротно тврдњи ревидента ревизијски суд сматра да је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од значаја за пресуђење ове парнице.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на неодређено време на радном месту „...“ на основу уговора о раду од ...2006. године. Побијеним решењем од ...2015. године, тужиоцу је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду и члана 91. став 1. тачка 12. Колективног уговора туженог. Отказним решењем од ...2015. године, стављено му је на терет да је дана ....2015. године видно узнемирен ушао у канцеларију директора ПИОП-а, повишеним тоном се обраћао присутнима и вређао генералног директора, претио му лишењем живота и тражио је да му се претње пренесу. Пре доношења решења тужиоцу је достављено писано упозорење од 25.05.2015. године о разлозима за отказ на које се тужилац писмено изјаснио негирајући повреду радне дисциплине која му се ставља на терет. Утврђено је да је тужилац 15.05.2015. године након што је у обрачунској служби информисан о обрачуну зараде и одбицима од зараде, видно узнемирен ушао у канцеларију директора ПИОП-а ББ у којој су били присутни директор финансија ВВ и запослени ГГ и након добијеног образложења у вези са негативном оценом рада повишеним тоном се обратио присутнима и вређао генералног директора туженог, псовао, викао и говорио да ће генералног директора „ одробијати“ тражећи да му се пренесу претеће поруке након чега је уз псовке напустио канцеларију залупивши вратима.

Код овако утврђеног чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен, јер су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду на иницијативу послодавца због тога што је тужилац повредио радну дисциплину тако што се недолично понашао према осталим запосленима и директору, па је испуњен услов за отказ уговора о раду прописан Колективним уговором туженог.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“ број 24/05 ... 75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који непоштује радну дисциплину прописаном актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 91. став 1. тачка 12. Колективног уговора туженог број 19 од 28.01.2015. године прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако не поштује радну дисциплину и то услед недоличног понашања према осталим запосленима и директору.

У конкретном случају је утврђено да је тужилац исказао понашање такво да не може да настави рад код послодавца односно понашање супротно понашању које се очекује од доброг привредника и које послодавац може да толерише. Стога су и по становишту Врховног суда били испуњени законски услови за отказ уговора о раду од стране послодавца, јер тужилац није поштовао радну дисциплину из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду, у вези члана 91. став 1. тачка 12. Колективног уговора туженог, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Супротно наводима ревизије у конкретном случају није повређено право тужиоца на одбрану од отказног разлога дато материјално-правним прописима јер је тужиоцу стављена на терет конкретна радња којом је повређена радна дисциплина и наведени су конкретни поступци тужиоца из којих је утврђено да је његово понашање било такво да не може да настави рад код послодавца у смислу члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду. Поред тога, у поступку је утврђено да је тужени тужиоца писмено упозорио на постојање разлога за отказ на које упозорење се тужилац изјаснио дописом од 01.06.2015. године, па је супротно наводима ревизије тужиоцу било омогућено право на одбрану што је и сврха упозорења.

Имајући у виду да је тужиоцу уговор о раду законито отказан неоснован је његов захтев за реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози који су били предмет правилне и потпуне оцене другостепеног суда и оспорава утврђено чињенично стање, што није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић